

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Maszong Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen jubileumi jutalom megfizetése iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságon 2.M.30/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.829/2010/2. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.829/2010/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000,- (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Szegedi Munkaügyi Bíróság a 2.M.30/2010/3. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy kedvezményes 40 éves jubileumi jutalom jogcímén fizessen meg a felperesnek 623.500 forintot és kamatát.

A prémiumévek programban részt vevő felperes - a felek közös megegyezése alapján módosított, határozott idejű - közszolgálati jogviszonya 2008. április 25-én a határozott idő lejártával szűnt meg. A felperes ekkor 39 év 1 hónap 3 nap közszolgálati jogviszonyban eltöltött idővel rendelkezett.

A ... Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2008. június 18-án kelt jogerős határozatával 2008. április 26-ától a felperes részére öregségi nyugdíjat állapított meg.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kedvezményes 40 éves jubileumi jutalom és kamatának megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 49/E. § (5) bekezdés d) pontja szerint e juttatást a nyugdíjazásakor az

alperesnek ki kellett volna fizetnie, mert esetében minden, a törvény által előírt feltétel megvalósult.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a törvény által megkívánt konjunktív feltételeket azért nem lehet teljesülni tekinteni, mert a felperes a köztisztviselői jogviszonya megszűnésének napján munkajogi szempontból még nem minősült nyugdíjasnak, nyugdíjazásakor pedig már nem állt fenn a közszolgálati jogviszonya.

A munkaügyi bíróság felperes keresetének helyt adó ítélete szerint az öregségi nyugellátásra való jogosultság 2008. április 25-ei megszerzésével a felperes prémiumévek programban való részvétele és közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva automatikusan megszűnt. A prémiumévek programban részt vevő köztisztviselők amiatt nem zárhatók ki a jubileumi jutalomra jogosultak köréből, mert a nyugdíjbiztosítási szervek a nyugellátást csak a közszolgálati jogviszony, illetve a prémiumévek programban való részvétel megszűnését követő naptól folyósíthatják. A felperes köztisztviselői jogviszonya nyugdíjazásával összefüggésben, e körülményre tekintettel szűnt meg, amelytől a felperes igényének elbírálása esetén nem lehetett eltekinteni.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Csongrád Megyei Bíróság a 2.Mf.20.829/2010/2. számú jogerős ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét - a kamatfizetés feltételeinek pontosítása mellett - helybenhagyta.

A jogerős ítélet kiemelte, hogy a felperes határozatlan idejű köztisztviselői jogviszonyát prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény (Pép.tv.) 3. § (1) bekezdésének d) pontja alapján kellett közös megegyezéssel határozott idejűvé módosítani, melynek következtében - figyelemmel a Ktv. 11. § (2) bekezdésében foglaltakra is - a határozott idő lejártának végső időpontját akként határozták meg, hogy eleget tegyenek a Pép.tv. 4. § (1) bekezdésében a) pontjában írtaknak, miszerint a foglalkoztatásra irányuló jogviszony a vonatkozó jogszabályokban foglaltakon túl megszűnik a programban részt vevő előrehozott öregségi, illetőleg öregségi nyugdíjra való jogosultsága feltételeinek megszerzésével. Ebből következően a felek szerződéses akarata alapján a felperes öregségi nyugdíjra való jogosultsága megszerzésének és a határozott időre szóló foglalkoztatása megszűnésének időpontjára nézve egyidejűség állapítható meg.

A jogerős ítélet utalt arra is, hogy a Pép.tv. 4. § (4) és (5) bekezdése szerint a programban való részvétel a jubileumi jutalomra való jogosultság tekintetében jogszerző időnek számít, a jubileumi jutalom összegét a (4) bekezdésben meghatározott juttatás

alapulvételével kell megállapítani. A jogalkotó ezért a prémiumévek programban részt vevő köztisztviselőket nem zárta ki a jubileumi jutalomban részesítendők köréből.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, és - tartalma szerint - a jogerős ítéletnek a munkaügyi bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Érvelése szerint az eljáró bíróságok tévesen állapították meg, hogy a felperes rendelkezett a kedvezményes jubileumi jutalom kifizetésére előírt, konjunktív feltételekkel. Jogszabálysértésként a Ptk. 200. § (2) bekezdésének, a 207. § (1) és (5) bekezdésének, valamint az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 8. § (1) bekezdésének, valamint a Ktv. 11. §-ának (2) bekezdésének megsértését jelölte meg.

Kifejtette, hogy a jogerős ítélet indoklása lényegében színlelt szerződésnek minősítette a felperes köztisztviselői kinevezését módosító megállapodást, közelebbről a köztisztviselői jogviszony megszűnésének időpontjára vonatkozó szerződéses akaratot.

A társadalombiztosítási nyugellátásokról szóló 1997. évi LXXXI. törvényben (Tny.) és a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényben (Tbj.) foglalt, a nyugdíj jogosultság feltételeire vonatkozó szabályokra hivatkozott, miszerint az előírt életkor betöltésén és az igazolt szolgálati időn túlmenően a nyugdíj folyósítására csak attól kezdődően kerülhet sor, amikor a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerint a köztisztviselő már nem áll közszolgálati jogviszonyban.

Az alperes rendelkezésére álló személyügyi adatok és a kinevezés módosítás időpontjában, 2006. szeptember 25-én hatályos nyugdíjszabályok alapján az alperes alappal feltételelezhette, hogy a felperes 2008. április 25-én megszerzi az előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság feltételeit. A munkáltató kötelezettsége volt írásban felajánlani a szükséges feltételekkel rendelkező köztisztviselő részére a prémiumévek programban való részvétel lehetőségét, egyúttal tájékoztatni őt ennek szabályairól, a felperes pedig a prémiumévek programban történő részvételéről tett írásos nyilatkozatot. A felek akarata így egyértelműen arra irányult, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya 2008. április 25-én szűnjön meg, ezért a kinevezés módosításban a Ktv. 11. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a határozott időtartam lejártának időpontját 2008. április 25-ében határozták meg. A Ptk. 207. § (1) és (5) bekezdései alapján színlelt szerződésről a

perbeli esetben ezért nem lehetett szó.

A Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontjában a kedvezményes jubileumi jutalom vonatkozásában meghatározott feltételrendszer konjunktív, ebből következően egy vagy több feltétel hiánya esetén a jogosultság nem áll fenn. A köztisztviselői jogviszony megszűnésének napjára vonatkoztatva a Tny. 9. §-a kizárja a nyugdíjjogosultság megszerzését a biztosítással járó jogviszony fennállása alatt. Ezzel a törvény kizárja a nyugdíjra való jogosultság megszerzésének és a közszolgálati jogviszony megszűnésének a jogerős ítélet szerinti egyidejűségét is. Ezért a felperes a kedvezményes jubileumi jutalomra kizárólag akkor lett volna jogosult, ha a Ktv. által előírt közszolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkezve már a jogviszonya megszűnésének napján nyugdíjasnak minősült volna. Ez a feltétel azonban nem valósulhatott meg, mivel felperes csupán az ezt követő napon, azaz 2008. április 26-ától kezdődően vált jogosulttá előrehozott öregségi nyugdíjra. A felek által sem vitatott tényekkel szemben mindezt nem lehet úgy tekinteni, mintha az esemény egy nappal korábban, már 2008. április 25-én bekövetkezett volna.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes közszolgálati jogviszonyának megszűnésekor 39 év 1 hónap 3 nap közszolgálati jogviszonyban eltöltött idővel rendelkezett. Nem volt vitatott az sem, hogy a prémiumévek programban való részvétellel összefüggésben foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban töltött idő jogszerző időnek számít, és a prémiumévek programban résztvevőt a kedvezményes jubileumi jutalom megilleti, ha annak a Ktv. 49/E. §-ában meghatározott törvényi feltételei fennállnak.

A felek között a körben volt vita, hogy a közszolgálati jogviszony megszűnését követő nappal nyugdíjazott felperes igénye szerinti jogosultság fennáll-e.

A színlelt szerződés tudatos és kétoldalú, amely esetben a felek közös akarata arra irányul, hogy azt a szerződést, ami nyilatkozataik alapján keletkezne, ne kössék meg, illetőleg ahelyett más tartalmú szerződést kössenek (BH1998. 292.). Az adott esetben azonban a peres felek szerződési akarata a kinevezés

módosításakor arra irányult, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíj jogosultsága megszerzése napján, az alperessel egyetértésben megállapított, határozott idő lejártával szűnjön meg. Nincs szó tehát arról, hogy a felek szerződéskötési akarata a kinyilvánítottól eltérően egészben, vagy részben más tartalmú szerződés megkötésére irányult volna.

Ettől függetlenül az eljáró bíróságok által levont jogkövetkeztetés nem jogszabálysértő, és megfelel a Ktv. alkalmazását illetően kialakult bírói gyakorlatnak.

A Ktv. 49/E. § (5) bekezdés d) pontja szerint a közszolgálati jogviszony megszűnése esetén a köztisztviselőnek nyugdíjazásakor ki kell fizetni a 40 év közszolgálati jogviszony alapján járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejéből 4 év, vagy annál kevesebb van hátra.

A Ktv. 49/E. (5) bekezdése a kedvezményes 40 éves jubileumi jutalomra való jogosultságot illetően a jogviszony meghatározott időtartamát, a közszolgálati jogviszony megszűnését, valamint a köztisztviselő „nyugdíjazását”, és nem pedig nyugdíjasnak minősülését határozza meg jogosultsági feltételként.

A Ktv. tehát a jogosultság feltételeként nem azt követeli meg, hogy a köztisztviselő a jogviszonya megszűnésekor nyugdíjasnak minősüljön, hanem - a munkaügyi bíróság által helytállóan kifejtettek szerint - azt, hogy a köztisztviselői jogviszony megszűnése és a nyugdíjazás összefüggjön (új MJD/II/860., új MJD/II/864., Mfv.I.10.153/2010/3., Mfv.II.10.176/21010/5.). A kedvezményes 40 éves jubileumi jutalomra való jogosultság a közszolgálati jogviszony megszűnése esetén a nyugdíjazás tényéhez kapcsolódik, ami a felperes esetében bekövetkezett, hiszen erre tekintettel szűnt meg a jogviszonya. A Ktv. 49/E. § (5) bekezdése a közszolgálati jogviszony megszűnésekor esedékes juttatás köztisztviselő részére történő kifizetéséről rendelkezik. Ebből következően, amennyiben a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyának megszűnése és a nyugdíjazása egybefüggő folyamat, mint a perbeli esetben, akkor a jubileumi jutalomra való jogosultság törvényi feltétele fennáll.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - indokolásbeli módosítással - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az alperest a felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1968. (VI. 26. IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. július 13.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. tanács elnöke, előadó bíró, dr.
Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő